

[Alfred Jensen.]

Jeg skal anbefale dette forslag til vedtagelse her i tinget.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Aksel Larsen: Jeg beklager, at regeringen har ment det rigtigt at genfremsætte sit forslag til lov om forsvarrets organisation, og at man oven i købet har haft så travlt med at få realitetsforhandlinger i gang mellem visse af folketingets partier, at man for 14 dage siden besluttede at nedsætte et udvalg til at behandle det forslag, som først ved afslutningen af denne debat bliver henvist til udvalgets behandling.

Under andre forhold ville jeg måske have affundet mig med det. Jeg kan det imidlertid ikke i den verdenspolitiske situation, vi befinder os i. Jeg kan det ikke, fordi man på den verdenspolitiske arena siden marts måned er begyndt alvorligt at diskutere spørgsmålet om gennemførelse af almindelig og total afrustning, oven i købet i verdensmålestok. Forslag herom er sat til behandling på De Forenede Nationers generalforsamling. Naturligvis kan man ikke sige noget endeligt om, hvor hurtigt forhandlingerne herom går, og hvad de måtte resultere i i indeværende samling af De Forenede Nationer; men i hvert fald er forslag om almindelig og total afrustning ikke blot fremsat, men også sat på dagsordenen i De Forenede Nationer, og under sådanne omstændigheder forekommer det mig, at et land som Danmark — bortset fra, hvad der ellers kan tale for, at vi ikke blot undlader at opruste yderligere, men selv skrider til afrustning — ikke burde være for ivrig efter at gennemføre en ny militærordning; vi burde i det mindste indsætte en pause i militærforhandlingerne.

Jeg har tidligere haft lejlighed til udføreligt at redegøre for mit synspunkt, som er det, at i de moderne krigsvåbens tid kan et land med Danmarks beliggenhed, størrelse og befolkningstal ikke forsvares militært, at et militært beredskab i Danmark i bedste fald er nytteløst, i værste fald er direkte skadeligt, og at det bedste, Danmark kan gøre, er selvstændigt og totalt at af-

skaffe militærvæsenet, at afruste. Jeg vil mene, at i en situation, hvor man internationalt diskuterer total afrustning, og hvor der endogså fra stormagternes side er udtalt sympati for tanken — og det må de jo have, for ellers ville de vel ikke være gået med til at sætte sagen på dagsordenen i De Forenede Nationer — kan det ikke fremme den internationale afrustnings sag, om vi her i Danmark gør det modsatte, nemlig beskæftiger os med at opruste yderligere, at anskaffe mere militær. Det ville have været ansvarligt og ansvarsbevidst af regeringen, om den i betragtning af den ændrede internationale situation havde sagt: nu genfremsætter vi ikke forslaget til lov om forsvarrets organisation, før vi ser, hvad det bliver til med de internationale forhandlinger, og vi håber, at disse skrider frem, så at vi ikke behøver at genfremsætte forslaget, men at vi kan komme med et helt andet forslag, nemlig om afvikling af forsvarrets organisation m. v.

Der er imidlertid efter min mening sket noget, som yderligere gør det alvorligt, at regeringen har genfremsat sit lovforslag i en let ændret skikkelse, dette nemlig, at man synes at være kommet i gang med alvorlige forligsforhandlinger mellem regeringen og — hvis jeg må udtrykke det sådan — det konservative fællesparti. Vi almindelige dødelige her i folketinget er jo henvist til at få vore væsentlige informationer gennem aviserne. Det er ikke altid for godt, men jeg går ud fra, at det, der har været offentliggjort, i hvert fald i den konservative hovedstadspresse, om venstres og de konservatives alternative forslag til forsvarsordning, nogenlunde stemmer overens med det forslag, de ærede medlemmer hr. Ole Bjørn Kraft og hr. From har skitseret i det nedsatte udvalg.

Jeg skal ikke gå i detaljer med at redegøre for, hvad dette såkaldte forligsforslag går ud på. Jeg vil kun notere, at det i hvert fald efter de foreliggende beregninger skal koste 171 mill. kr. mere, end regeringens forslag foreløbig beregnes at ville koste, hvis det gennemføres, men jeg må tilføje, at vi kan vel gå ud fra, at hvis regeringsforslaget bliver vedtaget i sin oprindelige skikkelse, vil det blive adskilligt dyrere end 985 mill. kr. om året, og hvis de to partiers tilføjelsesforslag til regeringens forslag blev